

Yargıtay 2. HD E.2025/4963 K.2026/6988 (23.06.2026)

Karar metni, Yargıtay Başkanlığı Karar Arama sistemindeki yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

2. Hukuk Dairesi 2025/4963 E. , 2026/6988 K.

"İçtihat Metni"

MAHKEMESİ : İstanbul Bölge Adliye Mahkemesi 6. Hukuk Dairesi

SAYISI : 2022/740 E., 2024/2391 K.

DAVA TÜRÜ : Değer Artış Payı ve Katılma Alacağı

İLK DERECE MAHKEMESİ : Lüleburgaz Aile Mahkemesi

SAYISI : 2020/117 E., 2021/751 K.

Taraflar arasındaki davanın yapılan muhakemesi sonunda Bölge Adliye Mahkemesi Hukuk Dairesince verilen, yukarıda tarihi ve numarası gösterilen 10.05.2025 tarihli ek karar ve hüküm davacı erkek vekili tarafından temyiz edilmekle; kesinlik, süre, temyiz şartı ve diğer usul eksiklikleri yönünden yapılan ön inceleme sonucunda, temyiz dilekçesinin kabulüne karar verildikten ve Tetkik Hâkimi tarafından hazırlanan rapor dinlendikten sonra dosyadaki belgeler incelenip gereği düşünüldü:

1.Bölge Adliye Mahkemesinin 10.04.2025 tarihli ek kararına yönelik temyiz itirazlarının incelemesinde;

Temyiz istemi, temyiz konusu miktar veya değer kesinlik sınırının altında olduğu gerekçesiyle davacı erkek vekilinin temyiz dilekçesinin reddine yönelik Bölge Adliye Mahkemesinin 10.04.2025 tarihli ek kararına ilişkindir.

Miktar veya değeri temyiz kesinlik sınırını geçmeyen davalara ilişkin nihai kararlar, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun (6100 sayılı Kanun) 362 nci maddesi uyarınca temyiz edilemez. Temyize konu edilen miktarın kesinlik sınırının altında kalması hâlinde anılan Kanun'un 366 ncı maddesi atfıyla aynı Kanun'un 352 nci maddesinin birinci fıkrasının (b) bendi uyarınca temyiz dilekçesinin reddine karar vermek gerekir.

Kesinlik sınırı kamu düzeni ile ilgili olup temyiz kesinlik sınırı belirlenirken dava konusu edilen alacağın değeri dikkate alınır. Alacağın bir kısmının dava edilmesi halinde kesinlik sınırı dava edilen miktara göre değil, alacağın tamamına göre belirlenir. Dosya içeriğine göre, somut olayda, davacı erkeğin dava dilekçesinde "... fazlaya ilişkin dava ve talep hakkımız saklı kalmak kaydıyla, taşınmazın keşif yoluyla tespit edilecek değeri sonucu talebimiz daha sonra arttırılmak üzere; Davalı ile müvekkil arasında evlilik süresince devam cden mal rejimi tasfiye edilerek ... ilçesi, ... mah. ... ada, ... parsel, zemin kat 2 numaralı bağımsız bölüm mesken nitelikli taşınmazın ve değeri için ve değer artış payı alacağı için, şimdilik 20.000.-TL'nin davalıdan alınarak müvekkilimize katılma alacağı ve değer artış payı alacağı olarak ödenmesine, ..." talep ettiği, davacı erkek vekilinin 22.10.2021 tarihli 6100 sayılı Kanun'un 107 inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca sunduğu dilekçesiyle de talep miktarı toplam 147.904,92 TL'ye yükselttiği, İlk Derece Mahkemesince davanın kısmen kabulü kısmen reddi ile toplam 110.912,12 TL alacağın tahsiline karar verildiği; davacı erkek vekilinin istinaf başvurusu üzerine, Bölge Adliye Mahkemesince başvurunun kısmen kabulü ile İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulmak suretiyle davanın kısmen kabulüne kısmen reddi ile toplam 147.883,33 TL alacağın tahsiline karar verildiği; bu haliyle dava, 6100 sayılı Kanun'un 107 nci maddesinde belirtilen belirsiz alacak davası niteliğinde olup belirsiz alacak davasında alacağın bir kısmının dava edilmesi ve Mahkemece bu alacağı ilişkin davanın kısmen reddedilmiş olması

ve alacak miktarına yönelik itiraz olması halinde davacı yönünden kararın kesinlik sınırının altında kaldığından söz edilemeyeceğinden kararın kesin olduğu gerekçesiyle temyiz dilekçesinin reddine ilişkin Bölge Adliye Mahkemesince verilen 10.04.2025 tarihli ek kararın 6100 sayılı Kanun'un 362 nci maddesine aykırı olduğu anlaşılmaktadır. Bu durumda temyiz dilekçesinin kesinlik sebebiyle reddine ilişkin ek kararın hatalı olduğu anlaşılmakla; 10.05.2026 tarihli ek kararın bozularak ortadan kaldırılması gerekmiştir.

2. Davacı erkek vekilinin işin esasına yönelik temyiz itirazlarının incelemesine gelince;

Artık değere katılma alacağı ve değer artış payı alacağı miktarı hesaplanırken, mal rejiminin sona erdiği sırada mevcut olan malların, bu tarihteki durumlarına göre, ancak tasfiye tarihindeki sürüm (rayiç) değerleri esas alınır (TMK md. 227/1, 228/1, 2 32... /1). Yargıtay uygulamalarına göre tasfiye tarihi, karar tarihi olup Bölge Adliye Mahkemesince tasfiyenin yapılması halinde karar tarihi Bölge Adliye Mahkemesinin karar tarihidir.

Somut olayda, Bölge Adliye Mahkemesince davacı erkek vekilinin istinaf başvurusu üzerine, davacı erkek vekilinin başvurusunun kısmen kabulü ile İlk Derece Mahkemesi hükmü kaldırılarak yeniden esas hakkında hüküm kurulması suretiyle davanın kısmen kabulüne kısmen reddine karar verildiği ve Bölge Adliye Mahkemesince tasfiye konusu 2 nolu bağımsız bölüm yönünden yukarıda izah edilen ilkeye aykırı şekilde, tasfiye konusu malın karar tarihinden (18.12.2024) yaklaşık dört yıl önceki (10.12.2020) belirlenen güncel değerlerine göre değer artış payı ve artık değere katılma alacağının hesaplanması doğru olmamıştır.

O halde, Bölge Adliye Mahkemesince, tasfiye konusu 2 nolu bağımsız bölümün tasfiye (önceki karar bozulmakla değer güncelliğini yitirdiğinden bozma sonrası yeni karar tarihine en yakın tarihteki) tarihi itibarıyla sürüm (rayiç) değerleri belirlendikten sonra değer artış payı alacağı ve artık değere katılma alacağının hesaplanması gerekirken, yazılı şekilde karar verilmesi hatalı olmuş, bozmayı gerektirmiştir.

KARAR

Açıklanan sebeplerle;

1. Bölge Adliye Mahkemesince verilen 10.04.2025 tarihli ek kararın ORTADAN KALDIRILMASINA,

2. Temyiz olunan Bölge Adliye Mahkemesi kararının tasfiye konusu malın güncel değeri yönünden BOZULMASINA,

Peşin alınan temyiz karar harcının istek halinde temyiz edene iadesine,

Dosyanın kararı veren Bölge Adliye Mahkemesine gönderilmesine,

23.06.2026 tarihinde oy birliğiyle karar verildi.